

Hazırlayan / Mete Alpsar

çalınmış yaşamımız

nerde o kayıp şiirlerin
o rahvan dizeleri
nice fırtınaya direnen ağaçlar nerde
esintilerle yıkılan dağlar
çalınmış yaşamımız
toprağımız
denizimiz
sevdamız
gülüşleri çocuklarımızın
emeğimiz

emeğimiz nerde

çalınmış yaşamımızı geri verin
geri verin ölümlerimizi
baharlarımızı
düşlerimizi
gülüşlerimizi
göğsümüzdeki acılar patlayacak yoksa

çalınmış yaşamımızı geri verin

Mete Alpsar

Dağlar Mostra veriyor Soma'da.
Karaaltın yakınlarında...

Soma'da Dekapaj... Kömüre az kaldı...

SEVDALI ELLERİM

Bilemem, Dilemem de ya
Bitiverir bir gün yanında yalnızlık
Gecelerinde bile bırakmaz seni
İşte o zaman
o zaman
Ararsın sevdalı ellerimi

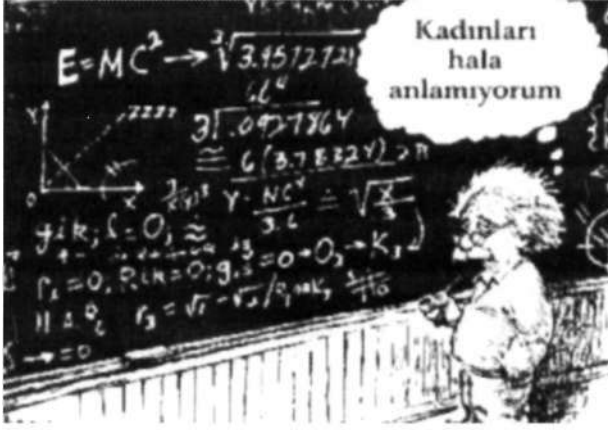
Kemal Gezer
Maden Mühendisi

UĞUR PAMUK'UN ÇİZGİLERİYLE(*)

(*) Uğur Pamuk TKİ Soma Linyitleri İşletmesi'nde
Makine Teknikeri. Yeni çalışmalarını bekliyoruz.
Diğer gönderilerini idareli kullanmak için birsonraki
sayımıza sakladık (!) •

KÜLTÜR-SANAT

ÇOK ÇALIŞIYOR GÖRÜNMEK İSTEYENLER İÇİN ÇOK ÖNEMLİ ON KURAL

Gösterimde olduğu ülkelerde ilgiyle izlenen Seinfeld dizisinde George Costanza'yı canlandıran Jason Alexander, iş yerinde 'çok çalışıyor' görünmek isteyenlerin yapması gerekenleri sıraladı. İnternet kullanıcıları arasında dolaşan kurallar listesinin ilk maddesi; "Her zaman ellerinde dokümanla yürü"... Alexander'a göre, ellerinde çeşitli doküman bulunan insanlar, özellikle işverenlerin gözünde kolayca çok çalışıyor imajı çizebiliyorlar. Jason Alexander'a göre "Çalışıyor Görünmenin On Kuralı" şöyle:

1. Her zaman ellerinde dokümanla yürü.

2. Bilgisayarı meşgulumuş gibi kullan! Tabii iş yapıyorum diye maillerini kontrol edebilir, "chat" yapabilir, hatta sevdiğin bir arabanın özelliklerini takip edebilirsin. Eğer patron yakalarsa, "Yeni bir yazılım deniyorum" mazereti genellikle işe yarar.

3. Masanı kalabalık tut. Çalışma masası üzerinde ne kadar çok malzeme varsa o masanın sahibi, işverenlere, o kadar çok çalışkan gözükür. Bu sebeple masanızda ilgili ilgisiz her zaman bir sürü şey bulundurun.

4. Sesli mesaj sistemi kullan. Gün boyu seni sürekli birileri arayarak onlar için bir şeyler yapmanı isteyecektir. En önemlisi de senin İnternet'te sörf ile geçebilecek zamanını çalacaklar. Bu sebeple eğer mümkünse sesli mesaj sistemi kullanmak akıllıca bir çözüm olur. Hatta cihaza "Yoğun işlerim sebebiyle şu an yanıtlayamıyorum, lütfen adınızı ve telefonunuzu

bırakın, daha sonra size döneyim" mesajı yerleş-tirmek akıllıca bir davranış olur.

5. Sabırsız ve huzursuz davran. Eğer işverenlerin gözü önüneyken aceleci ve huzursuz davranırsan, patron sizin çok çalışmaktan gerilmiş olabileceğini düşünecektir.

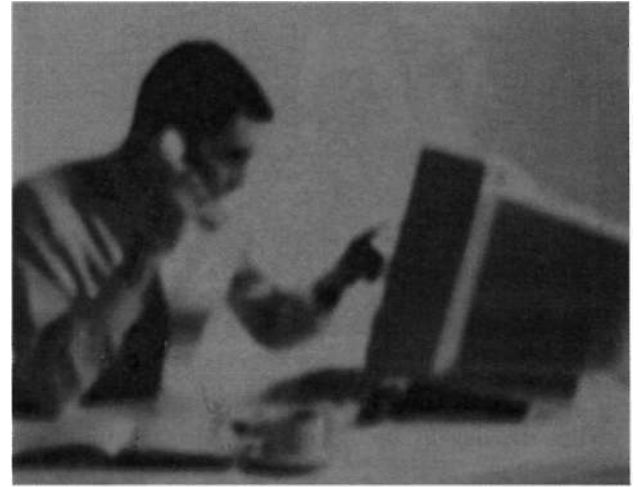
6. Ofisi geç terk et. Her zaman çalıştığın yeri geç terk et. Özellikle patron oradaysa ondan önce asla çıkma. Masanda bazı magazin dergilerini ya da gazeteleri oku ama sakın erken çıkma.

7. Etkileyici iç geçir. Aynı ortamda birileri varken yüksek sesle iç geçirmek, çevrendekilere son derece yoğun ve baskı altında olduğun mesajını verir. Patronlar buna bayılır.

8. Yiğın stratejisini iyi uygula. Odanın kalabalık ve sürekli çalışılır bir yer olduğu mesajını vermek için sadece masanı değil, yerleri de bir şeylerle doldur. Kaim bilgisayar kitapları olabilir. Özellikle patron odaya geldiğinde üzerinde kitapların bulunduğu bir koltukta kendisine yer açmanız patronun size minnetle bakmasını sağlayacaktır.

9. Kendi sözlüğünü kendin yarat. Bazı teknik terimleri öğren ve bunları özellikle toplantı zamanlarında bol bol kullan. Kimse ne söylediğini anlayabilir ama öğreneceğin bu kelimeler patronunun gözünde minnettarlık olarak sana geri dönecektir.

10. Patrona göndereceğin yazılara dikkat et. Örneğin burada anlattığım taktikleri arkadaşlarına gönderirken sakın patrona da gönderme! •

Rödövanla bu kadar kömür çıkar (!) gibi

Şimdi de yeraltının, tünellerin, maden ocaklarının tadını kokusunu almış bir maden mühendisi adayı arkadaşımızın, Melis Gürsel'in diliyle başka bir öyküsel keyif;

AYDINLIĞA DOĞRU

Melis Gürsel /yaşamsal deneme

"Karanlığa doğru ilerlerken belirsizce; anladım gerçekliğin ne demek olduğunu ve kömür tozunun genzimi yaktığını..."

Her şey oyun gibi geliyordu ilk başta. Bana verilen (bedensel ölçülerimi hayli aşan) tulumlar, botlar, baret... Bir de işin içine benim cenga-

verliğimi(!) katarsanız, savaşa katılmak için hazırlanan yeniçeri gibi hissediyordum kendimi.

Sizler için çok sıradan gelen, fakat benim "savaş kostümü" diye nitelendirdiğim giysileri giyme faslı bitince, "iş" kendimce daha bir ciddiye bindi elbette.

Kendimi bir anda "**monoray**"m tepesinde buluverdim. Lunaparktaki dönme dolaba ilk kez binmiş çocuk gibi, benim için belirsizlik anıtı olan ve beni karanlığa götürecek o şeyin tepesinde ilk anlar ürmedim de değil hani... Serde mertlik de olmasa (!)

Aydınlıktan karanlığa geçiş yolculuğumun başladığı an doğal olarak kendime sorduğum ilk soru, doğru mesleği seçip seçmediğim oldu. (Sonraki soruları; "ben kimim, burası neresi, ne işim var bu tünelde..." şekillerinde sıralayabiliriz!). Bu arada bu soruları, toz genzimi hafiften hafiften yakmaya başladığı bir an sormaya başladım ki, öz benliğimden daha tarafsız(!) bir yanıt alabileyim.

"Evet" yanıtım çok gecikmemiş olacak ki; baretimin ışığıyla aydınlatmaya başladığım her şey gözümde daha bir büyümeye başlamıştı. Dürüst olmak gerekirse, ürkütücü, bir o kadar teknoloji harikası olan makineler, direkler, havalandırmalar dikkatimi çekmedi değil hani. Her şeyden öte, insan gücüne, sabrına ve emeğine hayranlıkla baktım. Devasa mekanizmaların hepsini geçtim de, ciğerlerini, ellerinin akını, kendilerini emekleriyle yoğurup, insanlığa sunan, işçisiyle-mühendisiyle, yeraltının değişmez miğferlerini görmek, anlık da olsa onların "aydınlık özlemi"ni paylaşmak, yeryüzüne çıkınca göğü daha mavi, toprağı daha canlı, aydınlığı daha bir aydınlık kıldı benim için.

Asıl gerçeklik, aşağıda demir bağlarla değil, demir emeklerle, fedakarlıklarla örülüyordu... Benim de "Evef'im, bu yolda, gerçekliği daha sağlam bağlarla örmek yolunda daha niceleri gibi... •

AYDINLIĞA ÇIKARKEN,

HAK EDİLMİŞ EMEKLER ADIN A..

NİCE DEĞİŞM EZ MIĞFERLERE..,

(*) Çizim: Süleyman Bilgin

KÜLTÜR SAM AT

MERMER DÜNYA

-1929 / Mart / İstanbul

Mermer bir saray dünya...
Ağaçlar oya oya
Hep mermerden oyulmuş...
Gökten mermer kanatlı
Milyonlarca küçük kuş
Bir cezbeyle tutulmuş
Dönüyor tatlı tatlı...
Toprak mermer, su mermer,
Mermerdendi denizler
Mermerdendir ovalar...
Soğuktur mermer kadar
Nereye dokunsanız...
Lahzada sönersiniz,
Mermere dönersiniz
Her nereye konsanız
Öyle ıssız ki dünya,
Sahici mermer kadar;
Mermerden bir rüyaya
Daldı bu yıl insanlar.

Şüküfe Nihal (Gayya 1930)

İNTERNETTE ARANAN ELEMENLAR İLANI

Prezentabl aranıyor...

Pazarlamacı yapacağız biz seni...

Maden, Jeoloji Mühendisleri...

Ardiyede kömür ve odunlar sulanacak...

Resim bölümü mezunu, yüksek lisans yapmış...

Tabela boyayacaksınız...

Yoğun iş temposuna ayak uydurabilecek...

Her akşam mesaiye kalacaksınız, imanınızı gevretmeyeceğiz...

Firmamıza konusunda uzman baş mühendis aranıyor:

Üç ay maaş yok, herif bastı gitti, sap gibi kaldık iyi mi...

Manager Assistant (Yönetici Asistanı)...

Bildiğimiz sekreter işte...

Korku nedir bilmeyen, hayvanları seven...

Steve'i köpekbalıkları yedi, yerine yeni bir gerizekallı arıyoruz - Discovery Channel...

Sektöründe lider olan bir firmaya, seyahat şirketi deneyimli yöneticiler aranmaktadır...

Otobüs şirketinin Şaşkımbakkal yazıhanesine katıp lazım...

Sektöründe lider olan bir firmaya fizyoterapi ve fizik tedavi eğitimi almış elemanlar...

Ayazağa erkekler hamamına tellak aranıyor...

Bilgisayar ve İnternet'ten anlayan, sınırsız hayal gücüne sahip arkadaşlar aranıyor...

İnternet Cafe'ye çaycı arıyoruz...

Yaratıcı...

Patentli ürünleri baş ağrıtmayacak şekilde taklit edebilme yeteneğine sahip...

Ekip çalışmasına yatkın...

Tüm aksiliklerden sen sorumlu olacaksın ona göre...

Uzay merkezimizde çalışmak üzere tecrübeli manüfaturacılar aranıyor...

Paramız bol, ilan verip dalga geçiyoruz işte... İnsanlar ah bizim insanlarımız... •

İKİ DE FIKRA LÜTFEN

ATALARIMIZ

Bizimkilerden biri bilim adamıdır ve uluslararası arkeoloji konferansına katılır.

Japon bilim adamı kürsüye çıkar, sunumunu şöyle bitirir;

- Biz yaptığımız kazılarda elli metreye kadar indik ve telefon tellerine rastladık. Demek ki bizim atalarımız telefon kullanıyorlarmış...

Bizimki kürsüye çıkar son noktayı koyar;

Biz de yaptığımız çalışmalarda yüz metreye kadar indik ve hiçbir şey bulamadık. Demek ki bizim atalarımız telsiz telefon kullanıyorlarmış !.. •

İKİ AFACAN

İki afacan kardeş tüm mahalleyi bıktırmış. Ana-babaları da mahalleden gelen şikayetlerden artık evden çıkamaz olmuşlar neredeyse.

Kırılan camların, kuyruğuna teneke bağlanan kedilerin, lastiği indirilen arabaların sorumlusu hep afacan kardeşler.

Nasihat, azar, ceza, doktor kar etmeyince ana-babaları kilisenin papazına durumu anlatıp, yardım istemişler.

Papaz;

"Gönderin çocukları, yardımcı olmaya çalışayım" demiş.

Ana-baba, çocuklarından razı edebildikleri birini göndermişler.

Papaz şefkatli bir dille çocuğa oturabileceğini söyledikten sonra sormuş;

"Söyle bakalım yavrum, Tanrı nerde?"

Çocuk merak ve endişe dolu bakışlarla Papaza bakarak susmuş ve Papaz tekrar sormuş;

"Evladım söylesene Tanrımız nerde?"

Çocuk gözlerini Papaza dikerek sasmaya devam etmiş. Papaz da ısrarla sormaya devam etmiş ve sinirli bir şekilde;

"Konuşsana be çocuk nerde Tanrı?"

Çocuk aniden fırlamış ve koşarak bir solukta eve varmış. İlk işi kardeşini kolundan tutup odalarına sürüklemek olmuş. Kapıyı arkadan kilitlemiş. Kardeşi merak ve korku ile sormuş;

"Neden saklanıyoruz?"

Çocuk yanıtlamış;

"Şimdi hapı yuttuk! Bunlar Tanrıyı kaybetmişler, bizden biliyorlar"... •

İnsanlar ah bizim insanlarımız
Yalanla besliyorlar sizi... (Burası da Afrika)

HAYDİ UTANGAÇ MADENCİLER,

GÖNDERİN AKLINIZDAN GEÇEN, BİR
KENARA YAZDIĞINIZ, ŞANTIYE
KOŞULLARINDA KİMSEYLE PAYLAŞMAYA
CESARET EDEMEDİĞİNİZ, BİRİLERİ BİZİM
BU YAŞAMIMIZI YAZSA DEDİĞİNİZ, YAŞAM
ÖYKÜLERİNİZİ, ANEKDOTLARINIZI,
ACILARINIZI, FIKRALARINIZI, ŞİİRLERİNİZİ,
ANILARINIZI, KAHİRLERİNİZİ,
AŞKLARINIZI, ÖZLEMLERİNİZİ,
SEVİNÇLERİNİZİ, KEYİFLERİNİZİ, ÖZETLE
KENDİNİZİ VE ŞANTIYE YAŞAMINIZI
ANLATIN....

**YERALTINDAKİ CEVHERİ ÇIKARAN
YÜREĞİNDEKİ CEVHERİ DE ÇIKARIR!...**
(Bu ata sözü değil metesözü)